

του **Νίκου Μπογιόπουλου**

“Εγώ, εγώ και εγώ κι επίσης εγώ”...

Υπάρχουν στιγμές που παρακολουθώντας την πολιτική επικαιρότητα μένεις άφωνος. Τέτοια στιγμή είναι όταν βρίσκεσαι αντιμέτωπος με συμπεριφορές θηριώδους επίθεσης εναντίον της νοημοσύνης σου.

Τέτοια ήταν η επίθεση, στο πλαίσιο ενός **ρεσιτάλ εγωπάθειας**, που εξαπέλυσε εναντίον του ελληνικού λαού ο **κύριος εγώ Τσίπρας** στην πρώτη του προεκλογική τηλεοπτική συνέντευξη (στον «Άλφα» και την κυρία Παπαϊωάννου).

Η συνέντευξη του κυρίου εγώ Τσίπρα αποτελεί χαρακτηριστικό προανάκρουσμα του μεγέθους της δημαγωγίας και του πολιτικού ψεύδους με το οποίο θα πορευτεί ο κύριος εγώ πρωθυπουργός μέχρι τις κάλπες.

Οι δηλώσεις του, οι τοποθετήσεις του, το ύφος του, οι δοκησισοφίες του θα πρέπει να

διδάσκονται σε όλα τα κολέγια του **μικρομακιαβελισμού**.

Θα έπρεπε να περιέχονται στην διδακτέα ύλη όλων των **φαρισαϊκών κατηχητικών** για το πώς το μαύρο βαφτίζεται άσπρο.

Οι σχολές που φιλοδοξούν να προικίσουν την πολιτική ζωή με ανδρείκελα που δεν θα κοκκινίζουν όταν ευλογούν το κρέας για ψάρι θα μπορούσαν να ζητήσουν από τον κύριο εγώ Τσίπρα την άδεια να εντάξουν την συνέντευξή του στο πρόγραμμά τους - και μάλιστα σε επίπεδο διδακτορικού - σε συνδυασμό, φυσικά, με τα όσα έλεγε πριν γίνει πρωθυπουργός.

Ας πάρουμε μια γεύση από τα «επιχειρήματα» με τα οποία ζητάει την ψήφο του λαού ο κύριος εγώ Τσίπρας:

Δήλωση 1η: *«Μνημόνιο από Μνημόνιο έχει διαφορά».*

Αλήθεια, με ποιο μέτρο θα έπρεπε να μετρήσουμε την απόσταση που χωρίζει αυτή τη δήλωση του στυλ **«εδώ τα καλά Μνημόνια»** από εκείνες τις παλιότερες περί **«κατάργησης σε ένα νόμο με ένα άρθρο»** των Μνημονίων; Θα ήταν κακή ιδέα να χρησιμοποιούσαμε σαν μονάδα μέτρησης την **τσίπα**;

Δήλωση 2η: *«Επειδή κάθε δανειακή σύμβαση με τους εταίρους περιλαμβάνει τον όρο Μνημόνιο δεν σημαίνει ότι όλα τα Μνημόνια είναι ίδια».*

Παρεμφερής με την προηγούμενη αυτή η τοποθέτηση, μόνο κάπως πιο τεχνοκρατική. Βλέπετε το πρόβλημα με το Μνημόνιο Τσίπρα δεν βρίσκεται στην ουσία του, αλλά στο γεγονός ότι οι εταίροι δεν του έκαναν τη χάρη να του δώσουν κάποιο από τα παρατσούκλια που διακινούσε ο κύριος εγώ Τσίπρας προμνημονιακά: «Έντιμος συμβιβασμός», «επώδυνη συμφωνία» κλπ.

Δήλωση 3η: *«Αν συγκρίνουμε το πρώτο μνημόνιο, το δεύτερο μνημόνιο, την πρόταση Γιούνκερ με αυτό που έχουμε τελικά, θα δούμε ότι οι αριθμοί και μόνο δείχνουν τη διαφορά».*

Στις εκλογές του Γενάρη η προεκλογική αφίσα του ΣΥΡΙΖΑ που δέσποζε ανά την Ελλάδα ήταν εκείνη με το σύνθημα «Ποτέ ξανά Μνημόνια». Η νέα του αφίσα πια θα είναι; «Εδώ το τρίτο, το καλύτερο»;

Δήλωση 4η: *«Νοιώθω δικαιωμένος και περήφανος για την επιλογή μου διότι*

συνιστά στάση ευθύνης».

Αντί άλλου σχολίου, εδώ θα υπενθυμίσουμε όσα έλεγε ο κύριος εγώ Τσίπρας όταν ως αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης (29/11/2014) περιέγραψε την **«άτακτη υποχώρηση»**, την **«αυτογελοιοποίηση»** και την **«παραδόση»** των Σαμαρά - Βενιζέλου. Η αυτογελοιοποίηση των Σαμαρά -Βενιζέλου, έλεγε ο κύριος εγώ Τσίπρας **«αμέσως μετά (σσ: τα Μνημόνια) βαφτίζεται στάση ευθύνης. Θυσία για να σωθεί η χώρα. Με τον ίδιο πάντα δραματικό και εντυπωσιακό τρόπο. Αποδεχόμενοι κι άλλα σκληρά μέτρα σε μια κοινωνία γονατισμένη, σε μια χώρα και οικονομία λεηλατημένη, σε ένα λαό εξευτελισμένο από τη συνεχή κοροϊδία, από το ψέμα, τις πλαστές υποσχέσεις που κάθε λίγο του προσφέρουν αυτοί που οδήγησαν τη χώρα στην καταστροφή και τώρα θέλουν άλλη μια φορά να παριστάνουν τους διασώστες».** Αξεπέραστη δεν είναι η περιγραφή που κάνει ο κ.Τσίπρας για τον κύριο εγώ Τσίπρα;

Δήλωση 5η: «Έκανα ένα συμβιβασμό, αλλά ο Τσίπρας δεν συμβιβάστηκε, δεν παραδόθηκε».

Θαυμάσια τοποθέτηση. Προτείνουμε στον μη συμβιβασμένο και μη παραδομένο κύριο εγώ Τσίπρα, στην επόμενη συνέντευξη, να προσθέσει και τα εξής:

α) «Είπα ένα ψέμα, αλλά δεν είμαι ψεύτης»,

β) «Έφερα Μνημόνιο, αλλά δεν είμαι μνημονιακός»,

γ) «Έκανα τα ανάποδα απ' όσα υποσχέθηκα, αλλά δεν είμαι κωλοτούμπας»...

Δήλωση 6η: «Δεν υπερασπίζομαι το Μνημόνιο, αλλά θα το εφαρμόσω (...). Θα το εφαρμόσουμε ψάχνοντας τον τρόπο του απεγκλωβισμού από τα Μνημόνια (...). Το Μνημόνιο είναι η λάθος συνταγή, αλλά δεν μπορούσε να γίνει αλλιώς».

Σχόλιο πρώτο: Καμία αμφιβολία δεν έχουμε ότι θα το εφαρμόσει. Πιστά και απαρέγκλιτα.

Σχόλιο δεύτερο: Τα εξοργιστικά παραμύθια ότι ψηφίζουμε Μνημόνια για να... «απεγκλωβιστούμε» από αυτά, είναι παλιά. Είναι γνωστά από τότε που ο «απεγκλωβισμός» λεγόταν... «απαγκίστρωση». Βέβαια, την αστειότητα ότι ψηφίζουν και εφαρμόζουν Μνημόνια για να μας... «απαγκιστρώσουν» από αυτά, τότε, δεν τα έλεγε ο ΣΥΡΙΖΑ. Η ΔΗΜΑΡ τα έλεγε...

Σχόλιο τρίτο: Ότι το Μνημόνιο είναι η «λάθος συνταγή» το ξέρουμε. Το έλεγε και ο

Σαμαράς και μάλιστα το έλεγε στις 12 Φεβρουαρίου 2012, όταν δηλαδή ψήφισε το δεύτερο Μνημόνιο. Αυτά έλεγε και ο κ.Σαμαράς: **«Δεν αλλάξαμε στάση ή άποψη για το μνημόνιο, εξακολουθούμε να πιστεύουμε ότι αποτελεί λανθασμένη συνταγή(...)**», δήλωνε ο Σαμαράς στη Βουλή την ίδια νύχτα που υπερψήφισε το δεύτερο Μνημόνιο. Ό,τι δήλωνε και έλεγε ο Σαμαράς, σήμερα το επαναλαμβάνει και ο κύριος εγώ Τσίπρας. Λογικό. Πώς να ανανεώσεις την γκαρνταρόμπα των «επιχειρημάτων» όταν επιχειρείς να ντύσεις το ίδιο άθλιο και γυμνό κουφάρι;

Δήλωση 7η: «Ο Βαρουφάκης έχει πει τόσα πολλά και έχει κάνει τόσες μεταστροφές, που (...)».

Δεν θα κάνουμε κανένα σχόλιο για τον τρόπο με τον οποίο ο κύριος εγώ Τσίπρας μιλά, πλέον, για τους μέχρι χτες στενούς συνεργάτες του. Θυμίζουμε, μόνο, πως όταν ο Βαρουφάκης εκθείαζε ως καλό το 70% του Μνημονίου ο κύριος εγώ Τσίπρας δεν είχε διατυπώσει κάποια ένσταση για τα λεγόμενά του. Παραδεχόμαστε, πάντως, ότι για κάποιον σαν τον κύριο εγώ Τσίπρα, που έφερε το δικό του και κατά 100% «καλό Μνημόνιο», το να μη μιλάει για το «70% καλό Μνημόνιο» του Βαρουφάκη, ήταν φρόνιμο...

Δήλωση 8η: «Η εναλλακτική αυτής της συμφωνίας (σσ: του Μνημονίου) είναι η οικονομική καταστροφή».

Μνημόνιο ή καταστροφή, λοιπόν... Και τι «δικαίωση» για τον Βενιζέλο, τον Παπαδήμο, τον Σαμαρά, τον Πάγκαλο, τον Στουρνάρα, τον Χαρδούβελη, ε;...

Δήλωση 9η: «Ο ελληνικός λαός ήθελε συμφωνία, αλλά δεν ήθελε επιτροπεία, δεν ήθελε εξευτελισμό, δεν ήθελε υποταγή (...)».

Και όλα αυτά, ισχυρίστηκε ο κύριος εγώ Τσίπρας, τα... εξασφάλισε. Αλλά στη συμφωνία που έκανε ο κύριος εγώ Τσίπρας, σε κάθε σελίδα της, πολλές φορές δυο και τρεις φορές στην ίδια σελίδα, επαναλαμβάνονται μονότονα τα εξής:

- **«Η ελληνική κυβέρνηση πρέπει να δεσμευτεί επίσημα ότι θα ενισχύσει τις προτάσεις της σε ένα σύνολο τομέων που έχουν προσδιοριστεί από τους Θεσμούς (...)**»,

- **«το ταμείο (σσ: το λεγόμενο υπερΤΑΥΠΕΔ του ξεπουλήματος) θα διοικείται από τις ελληνικές αρχές υπό την εποπτεία των αρμόδιων ευρωπαϊκών Θεσμών»**,

- «**η κυβέρνηση πρέπει να συσκέπτεται και να συμφωνεί με τους Θεσμούς για όλα τα σχέδια νόμου**»,

- «**η κυβέρνηση πρέπει σε συμφωνία με τους Θεσμούς**» κλπ, κλπ. Αλήθεια, αυτός ο εξευτελισμός, αυτή η επιτροπεία, αυτή η υποταγή, στην νέα γλώσσα, στη μνημονιακή γλώσσα του κυρίου εγώ Τσίπρα, πώς λέγονται;

Αλήθεια, αυτός ο εξευτελισμός, αυτή η επιτροπεία, αυτή η υποταγή, στη νέα γλώσσα, στη μνημονιακή γλώσσα του κυρίου εγώ Τσίπρα, πώς λέγονται;

Δήλωση 10η: «Το «Όχι» σε μια κακή συμφωνία το έκανα «Ναι» σε μια συμφωνία που έχει προβλήματα αλλά δίνει προοπτική (...). Το δημοψήφισμα ήταν μια μεγάλη ιστορική στιγμή ανάτασης του ελληνικού λαού. (...). Πολλές φορές τα «όχι» στην ιστορία έχουν οδηγήσει σε εξελίξεις υπαναχώρησης, αλλά μένουνε στην ιστορία. Το ΟΧΙ του '40 ακολούθησε μια 4χρονη Κατοχή, αλλά έμεινε στην ιστορία αυτό το Όχι. Έτσι κι αυτό το «όχι» θα μείνει στην ιστορία (...)».

Εδώ πια η **ιστορική ακροβασία** συναγωνίζεται την **πολιτική τυμβωρυχία**. Εδώ πια ο «αριστερός» **πολιτικός αμοραλισμός** ενώνεται σε σάρκα μία με την επιθετική **πολιτική ξιपाσιά**. Την πολιτική ξιπασιά που προσπαθεί να σερφάρει πάνω στα κλέη των άλλων, να κουρσέψει δάφνες από αγώνες άλλων, να κρυφτεί πίσω από διδάγματα που αυτή η ξιπασιά και τα έχει ξεπουλήσει και προσπαθεί να τα κοντύνει στα μέτρα της.

• Αλήθεια, τι μας υπόσχεται ο κύριος εγώ Τσίπρας μετά το «όχι» του λαού που αυτός το έκανε «ναι»: Μας υπόσχεται 4χρονη κατοχή;...

• Πώς μπορεί να μιλά για το Όχι του '40, το οποίο το ακολούθησε μια 4χρονη εποποιία Αντίστασης, εκείνος που πήρε το «όχι» του δημοψηφίσματος για να το κάνει «ναι», ένα «ναι» επαίσχυντης συνθηκολόγησης σε ένα Μνημόνιο που οι συνέπειές του ξεπερνούν τις τρεις δεκαετίες;

• Αλήθεια, φανταζόμαστε τι ιστορικός βιασμός θα ήταν, εκείνοι που μετά Όχι του λαού το '40 είπαν «περάστε» στις Μέρκελ της εποχής, να κρύβονται πίσω από το Όχι που είχαν προδώσει και να παριστάνουν τους συνεχιστές του Όχι που όμως εκείνοι το είχαν κάνει «μάλιστα», «γιαβόλ» και «γιές»!

Τι ιστορικοί παραλληλισμοί! Τι πολιτικάντικο τσαλαβούτημα στην Ιστορία! Τι φτηνή δημαγωγία!

Με μια κουβέντα: Τι πολιτικό θράσος! Αντάξιο και καταδεικτικό, προφανώς, κάποιου που πήρε το 62% του «Όχι» του λαού για να το κάνει μέσα σε 48 ώρες 100% «Ναι». Για να το κάνει 100% Μνημόνιο. Για να το κάνει 100% αναξιπιστία. Και για να ξεδιπλώνει πάνω σε αυτό το «Όχι» (τι «αριστερό» θράσος!) το 100% της πολιτικής του εξαπάτησης.

Πηγή: enikos